

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΠΩΣ ΒΡΗΚΑΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΣ

Ἡ ἱστορία τῆς κ. Κούλας Νικολαΐδου. Ἀπὸ τὰ μαθητικά θρανία στὴν σκηνή. Πῶς ἔγινε θεατρίνα καὶ «ντιζέζ» στὴν Κύπρο. Ὁ κ. Ν. Σταυρίδης: Μηχανικός τοῦ κινηματογράφου... φυσιολάτρης καὶ ἀρβυλοποιός! Ἡ ζωὴ του στὴ Σάμο καὶ ἡ καθημερινὲς φασολάδες του στὴν πρωτεύουσα. Πῶς βγήκε στὸ θέατρο τοῦ Θησείου κλπ.

Θ

Η Κ. ΚΟΥΛΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Στὴ «Μπόμπα», ποὺ συνεχίζει τὶς παραστάσεις της στὸ θέατρο τοῦ Παπαϊωάννου, κάνει τὴ θριαμβευτικὴ ἐμφάνισί της μὴ καλλίγραμμη κι' ὡμορφὴ ἡθοποιός, ἡ Κούλα Νικολαΐδου. Ἐμφανίζεται σ' ἓνα πλῆθος ἔξυπνα νούμερα, ὅπως στὸ «Παντρεύτηκα δυὸ» καὶ ἄλλα. Ἐχει δὲ κατακτήσει μὲ τὴ συμπαθητικὴ φωνή της τὸ θεατρικὸ κοινὸ, τὸ ὁποῖο δικαίως ἀλλοστε τὴν λατρεύει. Ἡ κ. Κούλα Νικολαΐδου ἔχει πλαστικὸ σῶμα καὶ ὕφος μοιραίας γόσσας. Ἐχει ἀκόμη καὶ μουσικὸ αὐτί. Τὸν παίρνει ἀμέσως τὸ σκοπὸ ἑνὸς τραγουδιοῦ κι' ἔτσι δὲν χρειάζεται γιὰ τὰ νούμερά της πολλὲς πρόβες.

Ἡ κ. Κούλα Νικολαΐδου κατάγεται ἀπὸ μὴ καλὴ οἰκὸγένεια τῆς Θεσσαλονίκης. Ὅταν τελείωσε τὸ Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης, οἱ γονεῖς της τῆς δὴλωσαν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ κάνῃ θῆμα ἀπὸ τὸ σπῆτι μέχρις ὅτου παντρευθῇ. Ἐκείνης ὅμως τῆς ἄρεσε πάρα πολὺ τὸ θέατρο. Κατάφερε λοιπὸν νὰ τοὺς ξεγελάῃ καὶ νὰ πηγαίνει νὰ παρακολουθῇ διάφορες παραστάσεις. Ἐτσι τῆς γεννήθηκε ὁ πῆθος νὰ γίνῃ θεατρίνα. Ποῦ ὅμως νὰ τολμήσῃ νὰ τὸ εἰπῇ στὸ σπῆτι της. Θὰ τῆς τίς θρέχανε καὶ θὰ τὴν κλείδωναν στὸ δωμάτιό της. Γι' αὐτὸ κι' ἐκείνη προτίμησε νὰ τὸ σκάσῃ ἀπὸ τὸ σπῆτι της καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ. Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της σ' ἓνα θίασο ὁπερέττας στὴ Θεσσαλονίκη καὶ τέλος στὸ «Ἐξπρὲς — Θεσσαλονίκη» τοῦ κ. Σώτου Πετρά ποὺ ἔπαιξε στὴ Μακεδονικὴ πρωτεύουσα ὁ θίασος τῆς κ. Ὀλυμπίας Ριτσιάρδη. Ἡ κ. Νικολαΐδου ἦρθε κατόπιν στὴν Ἀθήνα καὶ προσελήφθη στὸ θίασο Κυριακοῦ, ὅπου ἔπαιξε στὴν «Ζούγκλα». Δύο δὲ ἀπὸ τὰ πιὸ χαριτωμένα νούμερά της ἦσαν οἱ «Ἐξοπλισμοὶ» καὶ ἡ «Θηριοδαμάστρια».

Ὑστερα ἡ νεαρὰ καλλιτέχνης, ἡ ὁποία ἄς σημειωθῇ, δὲν ἔχει συμπληρώσει τὰ εἴκοσι χρόνια, πῆγε μὲ τὸ θίασο Σύλβα στὴν Κύπρο. Ἐκεῖ δὲ ἔκανε καὶ τὴν ἐμφάνισί της ὡς ντιζέζ καὶ μὲ μεγάλην μάλιστὰ ἐπιτυχία, γιατί ἔχει γλυκυτάτην φωνή. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴ της στὴν Ἀθήνα συμπράττει στὴν «Μπόμπα» καὶ θριαμβεύει κάθε βράδυ στὴ σκηνή.

Ο Κ. ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Αὐτὸς ὁ ἐξαιρετικὰ συμπαθὴς ἡθοποιός, ποὺ ἀνήκει στὸ συγκρότημα Αὐλωνίτη-Νέζερ-Ἰατροῦ, ἔχει μὴ πολὺ παρὰδοξὴ ἱστορία. Τόσο ἔχει δοκιμασθῇ στὴ ζωὴ του, ὥστε ἀκόμη καὶ σήμερα, κάτω ἀπὸ τὴν σκηνὴ εἶνε ἓνας σεμνὸς καὶ διστακτικὸς ἄνθρωπος. Ὑπερβολικὰ εὐγενὴς καὶ μετριο-

φρων. Εἶνε μὴ καλλιτεχνικὴ φύσις, ὅπως λένε. Σὰς μιλάει διαρκῶς μὲ τὸ «σὰς παρακαλῶ» καὶ κοκκινίζει σὰν κορίτσι.

— Γιὰ μένα, μὰς ἐξωμολογήθηκε, ἡ ζωὴ ἦταν πάρα πολὺ σκληρὴ. Φαίνεται ὅτι τὰ πρῶτα χρόνια μὲ εἶχε λησμονήσει ἡ τύχη μου. Ἐτσι ἀναγκάσθηκα νὰ παλαίψω σκληρὰ γιὰ νὰ συντηρηθῶ καὶ ὑπέφερα τρομαχτικὰ μαρτύρια ὥς ποὺ νὰ βρῶ τὸ δρόμο μου καὶ νὰ ζήσω.

Κι' ἀλήθεια, ὁ κ. Σταυρίδης πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ τὸ Γυμνάσιο ἔπιασε δουλειά. Ἐργάζοταν ὡς μηχανικός στὸν κινηματογράφου «Ἡραίων» τῆς Σάμου. Ἐκεῖ, μέσα στὸ κλουβὶ τοῦ μηχανικοῦ, κάθε νύχτα ἔθετε σὲ κίνησι τὴν κινηματογραφικὴ μηχανή, τύλιγε τοὺς ρόλους τῆς ταινίας, κανόνιζε τὴν προβολή της καὶ τὴν καθάριζε! Στὸ φῶς τοῦ ἡλεκτρικοῦ φανοῦ τοῦ δὲ διάβαζε τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου κι' ἔλυε τὰ δύσκολα προβλήματα τῆς ἀλγεβρας. Κάποτε-κάποτε, ἔρριχνε κανένα μάτι ἀπὸ τὸ παραθυράκι τοῦ κελιοῦ τοῦ πρὸς τὸ βάθος τῆς σκοτεινῆς αἰθούσης γιὰ νὰ ἰδῇ μὴ αἰσθηματικὴ σκηνὴ τοῦ φιλμ. Ἦταν τότε ἡ δόξα τῆς Πόλα Νέγκρι, τῆς Γκλόριας Σβάνσον, τῆς Μπίλυ Ντόθ καὶ τοῦ Ροδόλφου Βαλεντίνου. Ὁ κινηματογράφος ἦταν μόνο κινούμενες σκιὲς καὶ ἡ μουσικὴ του ἦταν μὴ μικρὴ ὀρχήστρα. Μὰ ὁ κ. Σταυρίδης δὲν εἶχε τὸν καιρὸ οὔτε νὰ συγκινηθῇ.

Ξανάρχισε τὴ δουλειά του μέσα στὴ φοβερὴ μυρωδιά ποὺ προκαλοῦσε ὁ σχηματισμὸς τοῦ βολταϊκοῦ τόξου.

Ὅταν τελείωσε τὸ Γυμνάσιο ἄρχισε νὰ ἐπιθυμῇ μὴ νέα ζωὴ. Καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἴσως θὰ μπορούσε νὰ πετύχῃ στὴν πρωτεύουσα ἦλθε στὴν Ἀθήνα. Γρήγορα ὅμως κατάλαβε ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἦσαν τόσο ρόδινα. Οἱ κινηματογραφιστὰ εἶχαν δικὸν τους σωματεῖο καὶ δὲν ἐννοοῦσαν νὰ γράψουν αὐτὸν τὸν ἀγνωστο Σαμιώτη. Ἐτσι ὁ Σταυρίδης, μὴ βρίσκοντας δουλειά, μετεβλήθη σὲ... φυσιολάτρη. Κάθε μέρα πῆγαινε στὸ Βασιλικὸ Κῆπο καὶ θαύμαζε πῶς κολυμποῦν τὰ... ψάρια στὶς λίμνες του!

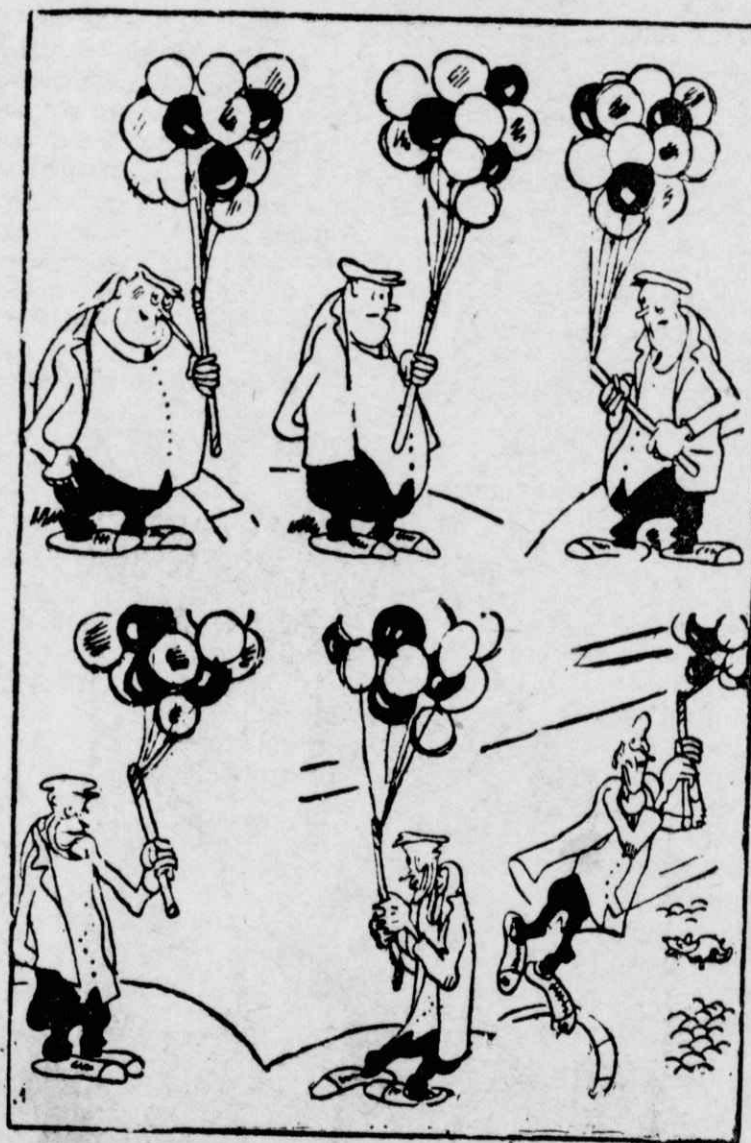
Μὴ μὲρα ὅμως ὅταν ἡ δυστυχία του ἔφθασε στὸ ἀποχωρητὸ, ἀποφάσισε νὰ βρῇ ἕναν πατριώτη του πολιτικὸ καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ τὸν βοηθήσῃ. Πράγματι, ὁ κ. Σοφοῦλης ἦταν τότε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ Σταυρίδης λοιπὸν ἔσπευσε ὅλος χαρὰ νὰ τὸν συναντήσῃ, βέβαιος ὅτι τὸ λιγώτερο θὰ τὸν ἔκανε... ἐπιλοχία.

Ὁ κ. Σοφοῦλης, πράγματι, τὸν δέχθηκε μὲ καλωσύνη κι' ἔφου ἀκούσε τὰ βάσανά του, τοῦ δὴλωσε μὲ συμπάθεια:

— Πᾶρε αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ πῆγαινε νὰ ἰδῇς τὸν διευθυντὴ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν τοῦ Στρατοῦ. Αὐτὸς θὰ σὲ τακτοποιήσῃ.

Κι' ὁ Σταυρίδης ἔκανε φτερά. Ἐνοιωθε μάλιστα ὑπερήφανος. (Συνέχεια στὴ σελίδα 53).

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΟΤΑΝ Η ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΔΕΝ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ

Πῶς ἀνέθηκε ὁ μπάμπας Γιάννης...στοὺς οὐρανοὺς!...